

Daniel Chudovský

Doktorský studijní program oboru hudební umění (skladba)

Prezenční forma v letech 2015 - 2018

Daniel Chudovský patří mezi výjimečné mladé skladatele. Je obdařen schopností originálního pohledu na životní skutečnost a její odrazy v našem vnímání. Jeho tvůrčí skladatelská práce je toho nejlepším dokladem. Chudovský v ní objevuje např. nové možnosti v rámci práce s mikrotonalitou, včetně jejího uplatnění v rámci symfonického tělesa, popř. i ve vokální složce (sbor, sólista apod.) Pracuje s tzv. centrálními tóny, dále využívá nejrůznějších intonačních možností ve vztahu k rozmanitému uplatnění mikrointervalů, taktéž tento prvek využívá k podpoře prostorového řešení partitury a konečně jako důležitý formotvorný prvek. Na rozdíl od mechanického dělení temperované tónové řady na mikrointerval (jak to můžeme vidět např. v díle Aloise Háby), se Chudovský snaží využít mikrointervaliku jinak: především ve smyslu stavby, hierarchizace a důležité podpory znějícího celku. To znamená, že používané mikrointerval (podobně jak tomu je i u spektrální hudby) nejsou výsledkem pravidelného rozdělení oktávy na 24 dílů - jsou takřka kompozičními funkcemi, etabloují se do role významného činitele. Právě v těchto funkcích vidí Chudovský ve svém pojetí podstatnou smysluplnost a novou přínosnost těchto prvků. V několika svých skladbách použil též elektroakustickou složku. Daniel Chudovský je nejen člověk vynalézavý a experimentující, ale též jedinec velmi pracovitý a cílevědomý. Je to snad nejlépe doložitelné konstatováním jeho aktivit v rámci doktorského studia. Daniel Chudovský pracoval v průběhu svého studia skutečně s velkým zápalem. Jsem přesvědčen, že jeho tvorba přináší originální obohacení hudební scény. Obsahový svět Chudovského skladeb se dotýká závažné roviny smyslu lidského života a jeho časného směřování. Vybízí k návratu k základním etickým a filozofickým hodnotám. Rád přiznávám, že jeho tvorba je mně blízká. Konstatuji, že z hlediska práce v hlavním oboru splnil všechny požadované studijní normy, včetně požadavku na kvalitu i kvantitu studijních výstupů.

Orchestrální skladby

- Vesica piscis pro smíšený sbor a velký symf. orchestr (2015)
- Sussurro pro komorní orchestr a klavír (2015)
- Mohendžodaro a Harappa pro violoncello a symfonický orchestr (2016)

- Zvlněné hranice pro violoncello, soprán, šofar a symfonický orchestr (2017)

Komorní skladby

- Invokace pro klavír, bicí nástroje a EA stopu (2015)
- Suoni smorzati pro sólovou violu (2015)
- Exodus - Vyjití pro šest nástrojů (2016)
- Devět vzezření smrti pro shakuhachi, violoncello a recitátora (2016)
- Abacus pro violu, klavír a EA (2016)
- " jejich základem jest miska viny, miska neviný a kolísavý řád jako jazýček mezi jimi..."
pro violoncello, soprán, ženský sbor a klavír (2016)
- Apogeu domu hymnů - Klavírní Trio (2017)

Magisterská teoretická práce se zabývá problematikou mikrointervalů velmi široce. Je rozprostřena do tří rozsáhlých kapitol + závěr. **V první kapitole** autor vymezuje své stanovisko, ukazuje různé možné směry přístupu k problematice mikrointervalů, zmiňuje postoj protagonistů této problematiky (Višněgradskij, Hába, Ives), zmiňuje se o mikrointervalovém serialismu, dále o „La musique spectrale“, uvádí též jiné autorské koncepce – prostě vymezuje své stanovisko. **Ve druhé kapitole** se autor zabývá jednotlivými druhy ladění a jejich výpočty. Nakonec dospívá k návrhu nové tónové soustavy - lze konstatovat, že Chudovského reapike staví na přirozených poměrech, vytváří větší a senzibilnější prostor pro práci s mikrointervaly, ale zároveň se dosti těsně dotýká mechanizace „hábovského typu“. Záměrem bylo poukázat na fakt, jak jinou metodou a studiem přirozených vztahů dospět k jiným, avšak poměrně blízkým hodnotám. **Konečně ve třetí kapitole** je předestřena organizace mikrointervalové homogenity ve vlastní kompoziční tvorbě. Je to prezentováno na skladbách: AX-IS, Vesica Piscis, Mohendžodaro a Harrapa pro violoncello a symfonický orchestr a konečně na disertační kompozici „Zvlněné hranice“ pro violoncello a symfonický orchestr.

Doporučuji, aby předložená práce MgA Daniela Chudovského „Mikrointervalika a její uchopení v rámci kompozičního myšlení (organizace mikrointervalové homogenity ve vlastní kompoziční tvorbě)“ byla přijata jako disertační práce k obhajobě, a aby na jejím základě byla Danielu Chudovskému udělena hodnost PhD.

Jako umělecká část disertační práce MgA. Daniela Chudovského byla předložena kompozice „**Zvlněné hranice – pro violoncello a symfonický orchestr**“. Je to dílo strukturálně bohaté, působící na posluchače především svojí zvukovou dramaturgií. Partitura má profesionální parametry. Je zvukově jistá, autorova hudební představivost je v partituře realizovaná s přesností a rytmickou vynalézavostí. Kompozice Daniela Chudovského **Zvlněné hranice – pro violoncello a symfonický orchestr**“ svědčí o dobré kompozičně technické výbavě svého autora. Svědčí též o hloubce jeho myšlenkového světa a schopnosti ho přenést do hudební výpovědi. Též uplatnění mikrintervaliky je přesvědčivé, přirozené a nenásilné. Jedná se o zajímavý svět plný křehkých point a detailů, vyznívající jako srozumitelná hudební výpověď hluboké závažnosti. Jde o mimořádné dílo.

Doporučuji rovněž, aby předložená skladba „Zvlněné hranice – pro violoncello a symfonický orchestr“ byla přijata jako odpovídající umělecká součást disertační obhajoby, a aby na jejím základě byla Danielu Chudovskému udělena hodnost PhD.

V Praze, 31.5. 2018

Ivan Kurz